

Evangelí del diumenge de la setmana XVI de durant l'any: Marta i Maria

Evangelí i comentari del diumenge de la setmana XVI de durant l'any. “Maria ha escollit la millor part”. La contemplació de Déu i el servei concret al proïsme no són dues actituds contraposades. Si hom té cura de la pregària, tota activitat es pot convertir en un lloc de trobada amb Déu i diàleg amorós amb ell.

Evangelí (Lc 10, 38-42)

Mentre feien camí, Jesús va entrar en un poble, i l'acollí una dona que es deia Marta. Una germana d'ella, que es deia Maria, es va asseure als peus del Senyor i escoltava la seva paraula. Marta, en canvi, estava molt atrafegada per poder-lo servir. Es presentà davant Jesús i digué:

—Senyor, ¿no et fa res que la meva germana m'hagi deixat tota sola a fer la feina? Digues-li que em vingui a ajudar.

El Senyor li va respondre:

—Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. Maria ha escollit la millor part, i no li serà pas presa.

Comentari

Sant Lluc escriu que una dona anomenada Marta va rebre Jesús a casa seva. Sant Agustí hi comenta: “El va acollir com sol rebre's els pelegrins. En realitat, però, la serventa va rebre el seu Senyor, la malalta el seu Salvador, la criatura el seu Creador”[1].

Aquesta dona tenia una germana, Maria. Marta és anomenada en primer lloc, probablement perquè seria la propietària de la casa. En qualsevol cas, aviat Marta es veurà sobrecarregada i inquieta amb la preparació de tot allò que li sembla necessari per servir Jesús.

Mentrestant, Maria gaudeix de la conversa “no només asseguda a prop de Jesús —assenyala sant Joan Crisòstom— sinó als seus peus; per manifestar la prestesa, l'assiduïtat, el desig de sentir-lo i el gran respecte que professava al Senyor”[2].

Al final, molesta pel que considera insolidaritat de la germana i potser certa indiferència de Jesús, Marta increpa el Senyor amb tota confiança perquè sigui ell qui demani a Maria que col·labori. No sabem si al final Maria i fins i tot Jesús mateix es van aixecar a ajudar. L'evangelista recull més aviat una lliçó fonamental del Mestre: “Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n’hi ha una de necessària. Maria ha escollit la millor part, i no li serà pas presa”.

Al llarg de la història de l'Església l'escena ha estat molt meditada i interpretada pels pares i els sants. Sovint hom ha vist Marta com a símbol de l'acció i del treball en aquest món, i Maria com a símbol de la contemplació i del que serà la visió beatífica de Déu.

Aleshores, es demanava el papa Francesc, “què vol dir Jesús? Quina

és aquesta única cosa que necessitem? Abans que res és important comprendre que no es tracta de la contraposició entre dues actituds: l'escolta de la Paraula del Senyor, la contemplació, i el servei concret al proïsme. No són dues actituds contraposades, sinó, al contrari, són dos aspectes, tots dos essencials per a la nostra vida cristiana; aspectes que mai no s'han de separar, sinó viure en profunda unitat i harmonia. Llavors, però, per què Marta rep la repremsió, si bé feta amb dolçor? Perquè va considerar essencial només el que estava fent, és a dir, estava massa absorbida i preocupada per les coses que calia fer. En un cristià, les obres de servei i de caritat mai no estan separades de la font principal de cada acció nostra: és a dir, l'escolta de la Paraula del Senyor, estar —com Maria— als peus de Jesús, amb l'actitud del deixeble. I per això Marta és repremsa”[3].

Jesús dona a entendre que l'escolta atenta asseguda als peus d'ell cal preferir-la i anteposar-la per complir de debò el manament d'amor. Sant Josepmaria explicava així aquesta realitat: “«Maria va escollir la millor part», llegim en els Sants Evangelis. —Ella és allí, bevent les paraules del Mestre. En una aparent inactivitat, prega i estima. —Després acompanyarà Jesús mentre predica per pobles i ciutats. Sense oració, que n'és, de difícil, acompanyar-lo!”[4].

Per això Jesús afirma també que “la millor part” de Maria no li serà arrabassada, al·ludint al fet que la part de Marta sí que es pot perdre. És a dir, sense la contemplació, que dona sentit i eficàcia a la tasca que es fa per Déu, abans o després també s'acabaria abandonant aquesta. Sant Josepmaria afronta aquest problema admirablement quan exhorta: “Hem de treballar, i treballar molt i bé, sense oblidar que la nostra millor

arma és l'oració. Per això, no em canso de repetir que hem de ser ànimes contemplatives enmig del món, que procuren convertir la seva feina en oració”[5]. Perquè quan hom té cura de la pregària, abans o després tot es converteix en un lloc de trobada amb Déu, de diàleg amorós amb ell.

[1]Sant Agustí, *Sermó* 26.

[2]Sant Joan Crisòstom, *Catena aurea*, in loc.

[3]Papa Francesc, *Àngelus*, 21-VII-2013.

[4]Sant Josepmaria, *Camí*, 89.

[5]Sant Josepmaria, *Solc*, 497.

Pablo M. Edo

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-diumenge-de-la-setmana-xvi-de-
durant-lany-marta-i-maria/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-diumenge-de-la-setmana-xvi-de-durant-lany-marta-i-maria/) (15/08/2025)